

Těžko se mně o vás psalo, hory moje milované. Strach jsem měl, abych vás snad neurazil neumělým povídáním. Aby vás nemrzelo, až z mojí tužky kostrbaté, vyjde psaní člověka, co srdce si chtěl vyzpovídat nejenom vám, ale také „z vás“. Vypovídat se z toho, co jsem s vámi prožil dobrého i zlého. O vaší jemnosti, o síle či zlobě, o přirozenosti i kráse. Zkusil bych vymalovat slovy barvy barev, jimiž prodchnuty jste každou vteřinou, ve svých ročních dobách.

Krátkou větou bych chtěl pohladit nepolapitelnou pěnu vod vašich ledových potoků, kdekoliv se uvolněně brouzdat ranní rosou, mazlit se s chládkem pod bukovým mlázím anebo potřít zmrzlé tváře ostrým sněhem.

V některých stránkách bych chtěl dýchat pryskyřici z čerstvě podřatých smrků stejně, jako nasládlý, zatuchlý pach z právě otevřených dveří staré lovecké chaty. Nasát prk jelenů, vůni hub pod smrčkem, užívat si vlhkého lesa i rašeliny na holínkách.

Chci varovat před vaším hněvem, když se rozzlobíte a vzpomenout také lidí, se kterými jsem v kopcích žil.

Chtěl bych přiznat svoji lásku lesu, zvěři, lovům, chatám, životu i smrti. A pasekám žlutých starček, bouřce nad skalami a duze, ze široka klenuté nad zemí, vzdát hold nádhernému Bílému potoku.

Prvotina, soubor mysliveckých a loveckých povídek z polesí Bílý potok a Pošumaví.